

Fra arkivet: 1980

PUBLISERT 5. juli 2015

Fakultet og profesjon

«Bergenspsykologi» og «Bergenspsykologer» er iferd med å bli et nytt begrep. Et begrep som fremfor alt er preget av bredde. Forskning og undervisning spenner fra fysiologisk psykologi og nevropsykologi til pedagogisk psykologi og samfunnspsykologi. Bredden til tross, det er Bergen som sterkest har hevdet generalistmodellen.

Bergenspsykologene har ofte reist direkte fra eksamen til utkantstrøk der de ble første og eneste psykolog. Da er det bruk for allmennpraktikeren, og dette er blitt en utfordring i utdannelsen.

Studiet er direkte profesjonsrettet og lagt opp for å møte samfunnets behov for psykologisk ekspertise. Vi finner åpenhet og interesse for å utvikle nye og utradisjonelle psykologroller.

Denne faglige holdningen har utvilsomt medvirket til opprettelsen av det psykologiske fakultetet, og dette vil igjen forplikte til fortsatt utvikling av psykologprofesjonen.

For et fakultet er nettopp karakterisert ved at det er en selvstendig profesjonsorientert undervisningsenhet. (...) I og med opprettelsen av Psykologiske Fakultetet ved Universitetet i Bergen er ikke bare psykologi som egen vitenskap med eget metodegrunnlag erkjent. Også psykologprofesjonen og betydningen av å utvikle denne er kommet i fokus. Dette bør virke stimulerende på alle norske psykologer og være en utfordring.

For å ivareta samfunnets behov for psykologer kreves det en stadig utvikling av psykologien og en stadig tilpasning av profesjonsutdannelsen til aktuelle forhold. Det er nødvendig at forskning, undervisning og praksis går hånd i hånd. Det er vårt håp at kommende psykologiske doktorgrader vil vise dette!

Usignert leder, juli, 1980

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 52, nummer 7, 2015, side 626